

POSTANOWIENIE

15 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 15 maja 2023 r. w Warszawie,

w sprawie z powództwa J. D.

przeciwko [...] Zakładowi Ubezpieczeń spółce akcyjnej w W. i Towarzystwo

Ubezpieczeń [...] Spółka Akcyjna z siedzibą w W. spółce akcyjnej w W.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej J. D.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 26 stycznia 2021 r., I ACa 748/20,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. przyznaje i poleca wypłacić na rzecz r.pr. B. T. przez Skarb Państwa – Sąd Apelacyjny w Łodzi kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych podwyższoną o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym;

3. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód J. D. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 26 stycznia 2021 r., wydanego w sprawie przeciwko [...] Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W. oraz Towarzystwu Ubezpieczeń [...] S.A. z siedzibą w W. o zapłatę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżący powołał się na przesłankę oczywistej zasadności skargi, którą uzasadnił naruszeniem art. 471 k.c. poprzez niezasadne przyjęcie, że powód nie wykazał związku przyczynowego pomiędzy działaniem (zaniechaniem) pełnomocnika procesowego ubezpieczonego u pozwanych a ewentualną szkodą.

Tak uzasadniony wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mógł odnieść oczekiwanego skutku. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Argumentacja powoda podana jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania stanowi w istocie przedstawienie jego własnego stanowiska dotyczącego okoliczności faktycznych sprawy, odmiennych od ustalonych przez sądy *meriti*. Sądy te ustaliły bowiem, że sam powód zapewniał swego pełnomocnika o fakcie złożenia wniosku o doręczenie mu sentencji wyroku sądu

wraz z uzasadnieniem i o braku potrzeby podejmowania tej czynności przez pełnomocnika. Działanie (zaniechanie) pełnomocnika pozostawało zatem w oczywisty sposób bez związku z negatywnymi skutkami procesowymi, jakie spowodowało nieprawidłowe złożenie tego wniosku przez samego powoda. Do zadań profesjonalnego pełnomocnika procesowego należy bowiem dbanie o prawidłowość prowadzonego w imieniu mocodawcy postępowania, jednak nie w zakresie, w jakim pełnomocnik zostaje przez mocodawcę wyraźnie zwolniony z wykonania określonej czynności. Kwestionowanie ustaleń faktycznych sądów rozpoznających sprawę na etapie skargi kasacyjnej jest zaś niedopuszczalne na mocy art. 398³ § 3 k.p.c.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 102 k.p.c. Jednocześnie Sąd Najwyższy uwzględnił wniosek pełnomocnika działającego z urzędu o przyznanie mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi.